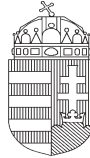


# ÜGYÉSZSÉGI KÖZLÖNY

A LEGFŐBB ÜGYÉSZSÉG  
HIVATALOS LAPJA



BUDAPEST,  
2010. július 31.

## TARTALOM

Oldal

### JOGSZABÁLYOK

2010. évi LVI. törvény a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról ..... 610

### HATÁROZATOK

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága 2/2010. (VII. 16.) büntető jogegységi határozata ..... 612

### KÖRLEVELEK

8/2010. (ÜK. 7.) főov. körlevél a büntetőjogi szakág számítástechnikai bázisú ügyviteléről szóló 1/2010. (ÜK. 1.) főov. körlevél módosításáról ..... 617

### SZEMÉLYI HÍREK

Kinevezések ..... 618  
 Áthelyezések, kinevezések ..... 619  
 Áthelyezések ..... 619  
 Megbízás ..... 620  
 Kirendelések ..... 620  
 Kinevezés módosítása ..... 620  
 Szolgálati viszony megszűnések ..... 621  
 Halálozások ..... 621  
 Igazolványok érvénytelenítése ..... 621

### KÖZLEMÉNYEK

Pályázati felhívás ügyési állások betöltésére ..... 621

# JOGSZABÁLYOK

## 2010. évi LVI. törvény

### a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról\*

#### 1. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 83. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„83. § (1) A büntetést – céljának (37. §) szem előtt tartásával – a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

(2) Határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középértéket akként kell megállapítani, hogy a büntetési tétel alsó határához a felső és az alsó határ közötti különbséget felét kell hozzáadni.

(3) Ha e törvény a büntetés kiszabása esetén az e törvény Különös Részében meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni.

(4) Ha a bíróság szabadságvesztést szab ki, a büntetés mértékét a végrehajtás felfüggesztése, illetőleg a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a figyelmen kívül hagyásával állapítja meg.”

#### 2. §

A Btk. 85. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a bűnhalmazatban levő bűncselekmények közül legalább három a 137. § 17. pontjában meghatározott személy elleni erőszakos bűncselekmény, a (2) bekezdés szerinti büntetési tétel felső határa a kétszeresére emelkedik. Ha a büntetési tétel így felemelt felső határa a húsz évet meghaladja, vagy a törvény szerint bármelyik bűncselekmény életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, az elkövetővel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést kell kiszabni.”

#### 3. §

A Btk. 97. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„97. § (1) A különös és a többszörös visszaesővel szemben – amennyiben e törvény másként nem rendelkezik – az újabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa szabadságvesztés esetén a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a húsz évet. Halmazati büntetés esetén a 85. § (2) bekezdése szerinti büntetési tételt, a tárgyalásról lemondás esetén a 87/C. § szerinti büntetési tételt kell a felével emelni.

(2) A különös és a többszörös visszaesővel szemben a büntetés a 87. § (2) bekezdése alapján csak különös méltányulást érdemlő esetben enyhíthető.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott súlyosabb jogkövetkezmények nem alkalmazhatók, ha e törvény Különös Részében a különös visszaesőként történő elkövetést a bűncselekmény súlyosabban minősülő eseteként rendeli büntetni.”

#### 4. §

A Btk. 97/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„97/A. § (1) Az erőszakos többszörös visszaesővel szemben az erőszakos többszörös visszaesőkénti minősítést megalapozó, súlyosabban büntetendő személy elleni erőszakos bűncselekmény büntetési tételének felső határa szabadságvesztés esetén a kétszeresére emelkedik. Ha a büntetési tétel így felemelt felső határa a húsz évet meghaladja, vagy a tör-

\* A törvényt az Országgyűlés a 2010. június 8-i ülésnapján fogadta el.

vény szerint a bűncselekmény életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, az elkövetővel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést kell kiszabni.

(2) Az erőszakos többszörös visszaesővel szemben a 38. § (3) bekezdése alkalmazásának nincs helye.

(3) Az erőszakos többszörös visszaesővel szemben a büntetés enyhítésének nincs helye.”

#### 5. §

A Btk. 229. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Aki az (1)–(3) bekezdés szerinti bűncselekményt külön törvényben meghatározott intézkedést végrehajtó rendőr vagy pénzügyőr sérelmére követi el, az (1) bekezdés esetén egy évtől öt évig, a (2) bekezdés esetén két évtől nyolc évig, a (3) bekezdés esetén öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

#### 6. §

A Btk. 230. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„230. § (1) A 229. § rendelkezései szerint büntetendő, aki az ott meghatározott cselekményt közfeladatot ellátó személy ellen követi el.

(2) Aki a 229. § (1)–(3) bekezdés szerinti bűncselekményt a közoktatásról szóló törvényben meghatározott közfeladatot ellátó pedagógus, vagy a nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazott sérelmére követi el, az (1) bekezdés esetén egy évtől öt évig, a (2) bekezdés esetén két évtől nyolc évig, a (3) bekezdés esetén öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

#### 7. §

A Btk. 269/C. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A nemzeti szocialista és kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadása

269/C. § Aki nagy nyilvánosság előtt a nemzeti szocialista vagy kommunista rendszerek által elkövetett népiirtás és más, emberiség elleni cselekmények tényét tagadja, kétségbe vonja vagy jelentéktelen színben tünteti fel, büntetést követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

#### 8. §

Ez a törvény a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

*Sólyom László* s. k.,  
köztársasági elnök

*Dr. Schmitt Pál* s. k.,  
az Országgyűlés elnöke

## HATÁROZATOK

**A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága  
2/2010. (VII. 16.)  
büntető jogegységi határozata**

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Büntető Jogegységi Tanácsa a legfőbb ügyész indítványára lefolytatott jogegységi eljárásban, Budapesten a 2010. július 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

jogegységi határozatot:

I.

A Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontja csak a hatálybalépésétől (2009. augusztus 9. napjától) kezdődően alkalmazható azokban az esetekben, amelyekben a szabadságvesztés letöltésére vonatkozó bírósági felhívás tartalmazza azt a tájékoztatást, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra, aki a szabadságvesztés letöltését önhibából nem kezdte meg.

II.

A büntetés-végrehajtási bíró a feltételes szabadságra bocsátás kizártságának megállapítása tárgyában a Bv. tvr. 17. §-a alapján hozott jogerős döntését utólag – a Be. 555. §-ának (2) bekezdésére, valamint a Bv. tvr. 6. §-ának (7) bekezdésére figyelemmel – a Be. 557. §-ának (1) bekezdésében előírt rendelkezés szerinti eljárásban, hivatalból vagy indítványra megváltoztathatja.

Indokolás

A legfőbb ügyész a Be. 439. §-a (1) bekezdés a) pontjának második fordulata felhívásával az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta, mert eltérő bírói jogalkalmazást észlelt a feltételes szabadságra bocsátásból kizárás Btk. 47. § (4) bekezdésének e) pontján alapuló megállapításával kapcsolatban.

Az ítélkezési gyakorlat megosztottságára a következő bírósági határozatokat hozta fel:

1. A Fejér Megyei Bíróság büntetés-végrehajtási bírójának F.1858/2009/2. számú, 2009. november 10-én jogerőre emelkedett végzésével megállapította, hogy az elítélt a Btk. 47. §-a (4) bekezdésének e) pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra, mivel büntetése letöltését önként nem kezdte meg.

Utóbb, az elítélt kérelmére indult eljárásban az ügyész 2010. március 29-én indítványt tett arra, hogy a büntetés-végrehajtási bíró mellőzze az F.1858/2009/2. számú végzésben megállapított rendelkezést.

A büntetés-végrehajtási bíró megállapította, hogy az elítélt – büntetésének 2009. július 27. napján történő megkezdésére irányuló – felhívása nem tartalmazott olyan figyelmeztetést, amely szerint nem bocsátható feltételes szabadságra az, aki a szabadságvesztés letöltését önhibájából nem kezdi meg. Ezért az F.595/2010/2. számú, 2010. április 7. napján kelt, és aznap jogerőre emelkedett végzésében – figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának 82. számú véleményében kifejtettekre is – mellőzte annak megállapítását, hogy az elítélt feltételes szabadságra bocsátása kizárt.

2. A Bács-Kiskun Megyei Bíróság büntetés-végrehajtási bírójának Bv.1118/2009/2. számú, 2009. szeptember 24-én jogerőre emelkedett végzésével megállapította, hogy az elítélt a Btk. 47. §-a (4) bekezdésének e) pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra, mivel szabadságvesztése letöltését önhibájából nem kezdte meg.

Ezt követően az elítélt kérelmére indult eljárásban, az ügyész 2010. február 3-án indítványozta a feltételes szabadságra bocsáthatóság megállapítását, mivel az elítélt – büntetésének 2009. július 31. napján való megkezdésére irányuló –

olyan felhívást kapott, amely nem figyelmeztette arra, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra az, aki a szabadságvesztés letöltését önhibájából nem kezdi meg.

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság büntetés-végrehajtási bírója Bv.205/2010/2. számú, 2010. február 4-én kelt végzésével az ügyész indítványát elutasította. A határozat indokolása szerint sem a Be., sem a büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. tvr. (a továbbiakban: Bv. tvr.) szabályai nem teszik lehetővé a büntetés-végrehajtási bíró korábbi határozatának utóbb történő módosítását. Arra is utalt, hogy „a bv. bírói határozat – nem lévén ügydöntő határozat – kétség kívül nem bír res iudicata (ítélt dolog) hatással, ám a jogereje esetén beálló kötőerő, mint alaki jogerő, nem engedi annak újabb büntetés-végrehajtási bírói eljárással történő módosítását.” Végül azért sem találta „törvénysértőnek a támadott bv. bírói végzést”, mert azt „kifogásolni a Legfelsőbb Bíróságnak a bv. bírói végzés jogerőre emelkedését követően hozott BKv 82. számú véleményére hivatkozással nem is lehet...”. A kollégium véleménye ugyanis „...nem foglalkozik a 2009. augusztus 9. napja előtt kibocsátott felhívások kapcsán kialakult helyzettel.”

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2.Bkf.101/2010/2. számú, 2010. február 24-én jogerőre emelkedett végzésével helybenhagyta az elsőfokú határozatot.

3. A Fővárosi Bíróság büntetés-végrehajtási bírója 1.F.166/2010/2. számú, 2010. február 23-án kelt végzésével megállapította, hogy az elítélt a Btk. 47. §-a (4) bekezdésének e) pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra. A határozat indokolása szerint az elítélt számára a szabadságvesztése – 2009. március 19. napján történő – megkezdéséről szóló felhívást szabályszerűen kézbesítették. Az elítélt büntetése végrehajtására önként nem vonult be, vele szemben elfogatóparancs kiadására került sor, mely 2010. február 11-én vezetett eredményre.

A Fővárosi Bíróság 22.Ff.5928/2010/2. számú, 2010. március 17-én jogerőre emelkedett végzésével az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat indokolása szerint „a Bv. tvr. 2. §-ának (6) bekezdése szerint az elítélt köteles magát a büntetés-végrehajtásnak alávetni”. A Btk. 47. §-a (4) bekezdésének e) pontjában írt rendelkezés hatálya „kiterjed minden olyan elítéltre, aki alávetési kötelezettségének az ítélet jogerőre emelkedésétől kezdődő jogellenes magatartás folyamatos tanúsításával 2009. augusztus 9-én” vagy azt követően nem tett eleget.

A legfőbb ügyész két jogkérdés elbírálását indítványozta.

I. Az indítványban felsorolt határozatokra figyelemmel annak eldöntését, hogy a Btk. 47. § (4) bekezdésének e) pontja – és a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának azt érintő 82. számú véleménye – mennyiben alkalmazható az elítéltnél az e rendelkezés hatálybalépését megelőző azon mulasztására, hogy a szabadságvesztés letöltését önhibájából nem kezdte meg.

II. A Bv. tvr. 17. §-a alapján meghozott bv. bírói határozat esetleges tévedése később újabb határozat meghozatalával kiküszöbölhető-e avagy a bv. bírói határozat megváltoztathatatlan-e?

Az indítványozó szerint a Btk. 47. §-ának (4) bekezdés e) pontja csak a módosítást bevezető 2009. évi LXXX. törvény 9. §-ának (2) bekezdése hatálybalépésétől (2009. augusztus 9. napjától) alkalmazható azzal szemben, aki a szabadságvesztés letöltését önhibájából nem kezdte meg.

A második jogkérdéssel kapcsolatban az az indítványozó álláspontja, hogy a büntetés-végrehajtási bíró feltételes szabadságra bocsátás kizártságát megállapító határozata nem akadályozza ugyanabban az ügyben újabb bv. bírói eljárásnak és határozat meghozatalának, mert a szóban levő bv. bírói határozathoz res iudicata (ítélt dolog) hatás nem fűződik. Ezzel összefüggésben az indítványozó a Fejér Megyei Bíróság büntetés-végrehajtási bírójának F.595/2010/2. számú döntését találta törvényesnek.

\* \* \*

A Legfelsőbb Bíróság a Be. 440. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján a jogegységi eljárást lefolytatta, és megállapította, hogy a Be. 439. §-ának (1) bekezdés a) pontjában megkívánt előfeltételek megvalósultak és az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében jogegységi határozat meghozatala szükséges.

A legfőbb ügyész álláspontja alapos.

I.

A Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontja időbeli alkalmazhatósága

A 2009. évi LXXX. törvény – 2009. augusztus 9. napján hatályba lépett 9. § (2) bekezdése szerinti – módosító rendelkezése alapján nem bocsátható feltételes szabadságra, aki a szabadságvesztés letöltését önhibájából nem kezdte meg [Btk. 47. § (4) bekezdés e) pont]. Egyidejűleg hatályba lépett a 2009. évi LXXX. törvény 53. §-a szerinti módosítás is, amely az 1979. évi 11. tvr.-t – a feltételes szabadságra bocsátás kizártságának megállapításáról szóló – új, 17. §-sal egészítette ki. A 2009. évi LXXX. törvény átmeneti rendelkezéseket nem tartalmaz.

A módosítás a Btk. 47. §-ának (4) bekezdésében felsorolt – a feltételes szabadságra bocsátást kizáró okokat – egy új, ötödik esettel [e) ponttal] bővítette ki. A törvényhely előző négy pontjában [a–d)] felsorolt kizáró okaitól az különbözteti meg, hogy a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontja alapján történő kizárásról a perbíró értelemszerűen nem rendelkezhet, mivel azt – az ítélethozatalhoz képest – kizárólag jövőbeni esemény (a jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának önhibából meg nem kezdése) alapozhatja meg. A feltételes szabadságra bocsátásból kizárás eme új esetéről ezért a döntés a Bv. tvr. 17. § (2) bekezdése alapján a büntetés-végrehajtási bíró hatáskörébe tartozik.

A Btk. 47. § (4) bekezdése e) pontjának alkalmazhatósága nem igényel értelmezést, ha az ítélet 2009. augusztus 8. napjáig jogerőre emelkedett és a szabadságvesztést foganatba vették. Ez esetben a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontjának alkalmazása fogalmilag kizárt.

Értelmezést igényel azonban a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontja alkalmazhatósága abban az esetben, ha a 2009. augusztus 8. napjáig az ítélet jogerőre emelkedett, de az elítélt a szabadságvesztés végrehajtását augusztus 9-én, illetve azt követően önhibájából nem kezdte meg.

A legfőbb ügyész indítványa helyesen hivatkozott a 9/1992. (I. 30.) AB határozatban megállapított azon követelményre, mely szerint a jogbiztonság az államtól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára előreláthatóak legyenek.

A 11/1992. (III. 5.) AB határozat is kifejtette a büntető jogalkotás és jogalkalmazás visszaható hatályának tilalmát. E szerint: „A visszaható hatályú jogalkotás tilalmát a jogbiztonság elve foglalja magában. A jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű megfogalmazását, hogy mindenki, akit érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását (előre láthatóság), s számolni tudjon a következményekkel. Ide értendő az is, hogy ki lehessen számítani a jogszabály szerint eljáró más jogalanyok és állami szervek magatartására (kiszámíthatóság)”.

E követelményeknek csak az a jogértelmezés felel meg, amely szerint a Btk. 47. § (4) bekezdésének e) pontjában írt jogkövetkezmény alkalmazása csak olyan mulasztások esetén jöhet szóba, amelyeket e rendelkezés hatálybalépésekor, 2009. augusztus 9-én, illetőleg azt követően valósítottak meg.

Az indítvány 2. pontjában ismertetett bács-kiskun megyei és 3. pontban felhívott fővárosi bírósági döntések ezért tévesek.

A Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma a Bszi. 33. §-ának (1) bekezdése alapján – az alsóbb bíróságoktól kapott észrevételek alapján – vizsgálta az új jogintézmény vitás jogalkalmazási kérdéseit és meghozta a BK 82. számú véleményét, melyben elvi érveléssel mondotta ki a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontjával kapcsolatban, hogy csak azokban az esetekben alkalmazható, amikor az elítélt szabadságvesztés letöltésére vonatkozó bírósági felhívás tartalmazza azt a tájékoztatást, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra, aki a szabadságvesztés letöltését önhibájából nem kezdte meg.

A legfőbb ügyész jogegységi indítványában hivatkozott a BK 82. számú véleményre. Az indítványozó által feltett első kérdés eldöntésénél a jogegységi tanács a véleményben foglaltakat azért tartja követendőnek, mert az abban kifejtett értelmezésből félreérthetetlenül következik, hogy a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontja csak a 2009. augusztus 9-étől elkövetett mulasztásokra alkalmazható. A jogkövetkezményre (a szabadságvesztés önhibából meg nem kezdése miatt a feltételes szabadságra bocsátásból kizárás) figyelmeztetést ugyanis a 2009. augusztus 9-ét megelőzően kibocsátott – szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére bevonulást előíró – felhívások nem is tartalmazhattak. A BK 82. számú véleménynek az az értelmezése, mely szerint a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontja csak azokban az esetekben alkalmazható, amikor az elítélt szabadságvesztése letöltésére vonatkozó bírósági felhívás tartalmazza azt a tájékoztatást, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra, aki a szabadságvesztés letöltését önhibájából nem kezdte meg, így értelemszerűen magában foglalta azt az álláspontot is, hogy az elítélt mulasztásához kapcsolódó új jogkövetkezmény csak az e rendelkezést bevezető törvényi módosítás hatálybalépésének napjától (2009. augusztus 9.) érvényesülhet.

Kétségtelen, hogy a Btk. 47. § (4) bekezdésének e) pontja a feltételes szabadságra bocsátás kizárás előfeltételeként az erre történő kioktatási kötelezettséget nem írja elő. A 9/2002. (IV. 9.) IM rendelet – a 30/2009. (VIII. 7.) IRM rendelet 3. §-a által módosított, 2009. augusztus 9. napjától hatályos – 23. § (3) bekezdése szerint: „Ha a bv. bíró megállapítja, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának nincs akadálya, az elítéltet felhívja a szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére. A felhívás tartalmazza, hogy az elítélt a szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére melyik bv. intézetben, milyen időpontban jelenjen meg. A felhívás tartalmazza továbbá a tájékoztatást arról, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra, aki a szabadságvesztés letöltését önhibájából nem kezdte meg.”

Abból, hogy a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontjának hatálybalépésével egyidejűleg módosult a 9/2002. (IV. 9.) IM rendelet 23. § (3) bekezdése, előírva a kioktatási kötelezettséget, az következik, hogy a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontja csak azokban az esetekben alkalmazható, amikor a szabadságvesztés letöltésére vonatkozó bírósági felhívás az ez irányú tájékoztatást is tartalmazta. Ez a szabályozás – az 1979. évi 11. tvr. 6. § (7) bekezdésére figyelemmel – összhangban van a Be. 43. § (2) bekezdés f) pontja, illetve 62. §-a alapján fennálló általános (megelőző) kioktatási kötelezettséggel.

A Bv. tvr. 2009. augusztus 9. napjától hatályos 17. §-a, amely a Btk. 47. § (4) bekezdésének e) pontjával kapcsolatos eljárást szabályozza, ugyancsak ettől a naptól határoz meg eljárási kötelezettséget mind a bv. intézetek, mind a bv. bírák számára.

A Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontja alkalmazhatóságát, hatályosulását tehát a normavilágosság, a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalma, valamint a hatóságoknak a terhelt irányában fennálló kioktatási kötelezettsége, mint garanciális elvek és törvényi kötelezettségek összefüggésében is vizsgálni kell. A Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontja alkalmazhatóságának anyagi jogi feltétele az, hogy az önhiba tanúsítása 2009. augusztus 9-étől kezdődően valósuljék meg. Tehát nem az ítélet jogerőre emelkedésének van jelentősége, hanem annak, hogy a jogerőre emelkedett ítéletben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére szóló – a Btk. 47. § (4) bekezdésének e) pontjában előírt hátrányos következmény alkalmazására figyelmeztetést tartalmazó – felhívás 2009. augusztus 9-ét követő szankcionált kötelezettséget írjon elő, és a szabadságvesztés végrehajtásának megkezdését az elítélt önhibás magatartása hiúsítsa meg.

Az indítvány 2. és 3. pontjában ismertetett döntések az elítéltek 2009. július 31. napjára, illetőleg 2009. március 19. napjára szóló bevonulási kötelezettségeit állapították meg. Nyilvánvaló, hogy ezekben az időpontokban a meg nem jelenésük a törvény által ezzel a tartalommal nem volt szankcionálva, vagyis nem fűződött hozzá a feltételes szabadságra bocsátásból kizárás. Az adott időpontokra előírt megjelenési kötelezettségük nem teljesítéséhez olyan következményt fűzni, amelyet a jogalkotó csak 2009. augusztus 9-étől vezetett be, téves, mert visszaható hatályú jogalkalmazást valószínűsít meg.

A teljesség kedvéért mutat rá a jogegységi tanács, hogy a Btk. 47. § (4) bekezdése alkalmazásának tárgyában a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmát, mint általános hatályú jogelvet követte, és álláspontját nem a Btk. 2. §-ának értelmezésére alapította. A jogegységi tanács megalapozottnak találta a BK 82. számú vélemény ezzel kapcsolatos okfejtését, mely szerint „kétségtelen, hogy a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontja az elítéltre nézve – az elkövetéskori büntető törvényhez képest – hátrányosabb rendelkezés; a Btk. 2. § alkalmazásának azonban nincs helye”.

Mint arra a Legfelsőbb Bíróság már több esetben rámutatott, a Btk. 2. §-a a bűncselekmény elbírálásának főszabályaként rendeli az elkövetés idején hatályban levő törvény alkalmazását, és mondja ki, hogy egyébként az új büntető törvénynek nincs visszaható ereje. A Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontja a büntető törvény Általános Részében megállapított olyan feltételes szabadságra bocsátást kizáró ok, amely szükségképpen a cselekmény jogerős elbírálása után értékelhető és alkalmazható. A Btk. 2. §-a a cselekmény jogerős elbírálását követően (miként a felülvizsgálati eljárásban) nem alkalmazható.

A visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma általánosan érvényesülő jogelv, amely az egész jogrendszerre vonatkozik. A legfőbb ügyész indítványa ennek példaként éppen a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezését hívta fel példaként.

A jogszabályok maguk állapítják meg hatálybalépésük időpontját. A Btk. 47. § (4) bekezdésének e) pontját bevezető módosító rendelkezés a 2009. augusztus 9-i hatálybalépésétől eltérő időszakra vonatkozó alkalmazhatóságról (átmenetről) nem rendelkezett, ezért a 47. § (4) bekezdés e) pontját csak 2009. augusztus 9. napjától lehet törvényesen alkalmazni.

## II.

A büntetés-végrehajtási bíró Bv. tvr. 17. §-ában szabályozott eljárása során hozott jogerős, téves határozatának utólagos megváltoztathatósága

A legfőbb ügyész jogegységi indítványának másik eldöntendő elvi kérdése a büntetés-végrehajtási bíró Bv. tvr. 17. §-a alapján hozott téves határozatának megváltoztathatósága.

Az indítványban megjelölt határozatok közül a 2.) szám alatt ismertetett Bv.205/2010/2. számú bv. bírói határozat és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2.Bkf.101/2010/2. számú – az előbbi helybenhagyó – határozat foglaltak állást úgy, hogy a bv. bíró említett törvényhely alapján hozott határozata alaki jogerővel bír és nem engedi meg annak újabb büntetés-végrehajtási bírói eljárással történő módosítását.

Ez az álláspont téves.

A gyakorlatban több esetben előfordult, hogy a bv. bíró a Btk. 47. §-ának (4) bekezdés e) pontja alapján olyan esetben is kizárta az elítéltet a feltételes szabadságra bocsátásból, amikor a 9/2002. (VI. 9.) IM rendelet 23. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatás hiányában nem kezdte meg a büntetés letöltését. A Legfelsőbb Bíróságnak – a felülvizsgálati indítványban felhozottakon túlmenően – ítélezése során szerzett hivatalos tudomása van arról, hogy ilyen döntések máshol is születtek. A bv. bíró Bv. tvr. 17. §-ában szabályozott eljárásában hozott jogerős, ám hibás döntése megváltoztathatóságának követelménye tehát indokolt. A Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontjának sérelmét jelentő végzés utólagos orvosolhatóságának, azaz megváltoztathatóságának a kérdését sem a Bv. tvr., sem más jogszabály kifejezetten nem rendezi. Megválaszolható azonban a kérdés a Bv. tvr. 6. §-ának (7) bekezdésére figyelemmel a mögöttes szabályként alkalmazni rendelt büntetőeljárás törvény rendelkezései alapján.

A 2009. évi LXXX. törvény 9. §-ának (2) bekezdése a Btk. 47. § (4) bekezdését egy új, e) ponttal – a feltételes szabadságra bocsátásból kizárást eredményező újabb okkal – egészítette ki, amely a törvényhely szerkezeti egységét nem bontotta meg, csupán új esetkört vezetett be. Az e) pontban szabályozott kizáró ok – törvényi elhelyezéséből következően – jogi természetét és következményét illetően azonos a Btk. 47. § (4) bekezdésének a)–d) pontokig terjedően felsoroltakkal. A büntetőeljárás törvény 557. §-ának (1) bekezdése lehetővé (sőt hivatalból kötelezővé) teszi a perbíróság számára a feltételes szabadságra vonatkozó, törvénynek meg nem felelő rendelkezés utólagos módosítását. Mivel az e) pontban meghatározott ok mindenben azonos az ugyanezen bekezdés a)–d) pontjaiban felsorolt okok joghátrányával, nyilvánvaló, hogy annak jogsértő megállapítása és ennek eredményeképpen a feltételes szabadságra bocsátásból a kizárás téves rendelkezése esetén módot kell adni ennek a hibás döntésnek az orvoslására is. Az ok és következmény a Btk. Általános Részében ugyanazon törvényhelyben történt elhelyezése a szabályozás egyöntetűségét és egyenrangúságát testesíti meg, és ezen nem változtat az sem, hogy ennek – az ítélethozatalhoz képest később bekövetkező – oknak a konzekvenciáit a büntetés-végrehajtási bíró vonja le. Az ellenkező értelmezés ahhoz a képtelen eredményhez vezetne, hogy ameddig az ügyet érdemben eldöntő perbíró – járulékos kérdésben hozott – döntése utólag megváltoztatható, addig a büntetés-végrehajtás körébe tartozó valamely nem érdemi rendelkezés nem.

A Bv. tvr. 6. §-ának (7) bekezdése alapján – eltérő rendelkezés hiányában – a büntetés-végrehajtási bíró eljárására a különleges eljárás szabályai irányadók. Mivel a Bv. tvr. a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit kivétel nélkül mögöttes jogszabályként írja elő, így szükségképpen alkalmazásra kerülhetnek a Be.-nek a különleges eljárásra vonatkozó szabályai is. A különleges eljárások általános szabályait tartalmazó 555. § (2) bekezdés b) pontja az alapügyben ügydöntő határozatot hozó elsőfokú bíróság hatáskörébe utalja a különleges eljárás lefolytatását, de ez az előírás csak eltérő rendelkezés hiányában érvényesül. Jelen esetben a Bv. tvr. 17. §-a eltérő rendelkezés, mivel bv. bírói hatáskörbe utalja a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontjában előírt törvényi előfeltétel megállapítását és emiatt az elítélt feltételes szabadságra bocsátásból kizárását. Ennek megfelelően a bv. bírói döntésének módosítását is a bv. bíró hajtja végre. Ezért az az értelmezés a helytálló, hogy amennyiben a bv. bíró a Btk. 47. § (4) bekezdésének e) pontjában meghatározott feltételeket a jogszabályban – tehát normatívan – előírt tájékoztatás hiányában állapította meg a szabadságvesztés letöltését önhibájából meg nem kezdő elítélttel szemben, úgy a Bv. tvr. 17. § (2) bekezdése alapján hozott jogerős döntését a Be. 557. § (1) bekezdésében szabályozott különleges eljárás rendjében – hivatalból vagy indítványra – megváltoztathatja. A Bv. tvr. 17. §-a alapján hozott jogerős bv. bírói döntés utólagos megváltoztatása – a Be. 557. § (1) bekezdése alapján – értelemszerűen más hibák esetén is megengedett. Nem zárható ki ugyanis, hogy a bv. bíró például az önhiba megállapításával kapcsolatban téved.

A legfőbb ügyész indítványában helyesen idézte a Legfelsőbb Bíróság HGy.1855. számú elvi határozatát, amely kimondta, hogy a Be. 6. § (3) bekezdésének d) pontjában meghatározott többszöri eljárás tilalma kizárólag a bíróság jogerős ügydöntő határozatára vonatkozik. Ügydöntőnek pedig csak azok a határozatok tekinthetők, amelyekben a bíróság a Be. vonatkozó szabályai (Be. 234–256. §-ai) szerint lefolytatott bírósági eljárást követően a törvényes vádról határoz. Az ügy érdemében hoz tehát mindenki vel szemben kötelező érvényű, a terhelt büntetőjogi felelősségét megállapító vagy őt felmentő ítéletet, illetve eljárást megszüntető végzést. Miként az elvi határozatban vizsgált, a büntetés végrehajtásának kizártságát megállapító végzésnek, úgy a feltételes szabadságra bocsátásból kizárást kimondó bv. bírói végzésnek sincs anyagi jogereje. Így ahhoz, res iudicata (ítélt dolog) hatás nem fűződik.

A Legfelsőbb Bíróság ítélezési gyakorlatában kialakult értelmezés ebben a kérdésben következetes. Ezzel kapcsolatban a – Bv. tvr. 17. §-ának (2) bekezdése szerinti, bv. bíró által lefolytatott feltételes szabadságból kizárást kimondó büntetés-végrehajtási ügyben a kizárás megváltoztatása érdekében a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elutasító – Bfv.III.629/2010/2. számú végzés a következőket tartalmazza: „...az ügydöntő határozat ügydöntő tartalma egyben – értelemszerűen – azt is jelenti, hogy a jogerőssé válásának anyagi és alaki jogerőhatása egyaránt van. Alaki jogerő folytán a határozat rendes perorvoslattal nem változtatható meg. Anyagi jogerő alapján pedig a büntetőjogi főkérdésről való döntés végrehajtható.

Az ügydöntő határozatokkal szemben igénybe vehető rendkívüli jogorvoslatok rendeltetése éppen az, hogy – bizonyos feltételek mellett – lehetőség legyen az anyagi jogerő felbontására is.

A nem ügydöntő határozatok – a fellebbezési jog folytán – alaki jogerőre természetesen képesek, azonban – tartalmuk miatt – anyagi jogerőhatásuk nincs. Ehhez képest annak sincs elméleti akadály, hogy az általuk eldöntött kérdés újból eldönthetővé váljon, illetve ez nem rendkívüli jogorvoslatokhoz kötött.

Gyakorlatilag pedig a Be. XXIX. Fejezetének rendeltetése épp az, hogy a határozat alakilag jogerős tartalma utóbb újból eldönthetővé, az alaki jogerő felbonthatóvá váljon. Azért van erre lehetőség, mert ilyenkor az alaki jogerőhöz egyben nem társul anyagi jogerő. Mindez pedig összhangban áll azzal, hogy a határozat ügydöntő tartalma ezúton nem, csupán rendkívüli jogorvoslatokkal válik ismét peresíthetővé.

Kétségtelen, hogy a Be. 557. § (1) bekezdése kifejezetten olyan körben biztosítja az alaki jogerő felbontását, ami az adott ügyben a kifogás tárgya. Ehhez képest pedig – az 1979. évi 11. tvr. (Bv. tvr.) 6. § (7) bekezdése értelmében – a különleges eljárás lehetősége adott.”



A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság Büntető Jogegységi Tanácsa a jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében [Be. 439. § (1) bekezdés a) pont] a jogegységi indítványnak helyt adott és a Be. 443. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott. Határozatát a Be. 445. §-ának (2) bekezdése, illetőleg a Bszi. 32. §-ának (4) bekezdése alapján a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Budapest, 2010. július 5.

*Dr. Baka András s. k.,*  
a jogegységi tanács elnöke

*Dr. Kónya István s. k.,*  
előadó bíró

*Dr. Akác József s. k.,*  
bíró

*Dr. Édes Tamás s. k.,*  
bíró

*Dr. Katona Sándor s. k.,*  
bíró

---

## KÖRLEVELEK

**8/2010. (ÜK. 7.) főov.**

**körlevél**

**a büntetőjogi szakág számítástechnikai bázisú ügyviteléről szóló  
1/2010. (ÜK. 1.) főov. körlevél módosításáról**

A büntetőjogi szakág számítástechnikai bázisú ügyvitelének bevezetéséről szóló 7/1992. Legf. Ü. utasítás 1. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – a Nyomozás Felügyeleti és Vádelőkészítési Főosztály, a Kiemelt Ügyek Főosztálya, a Büntetőbírószabványügyi Főosztály, a Büntetés-végrehajtási Törvényességi Felügyeleti és Jogvédelmi Önálló Osztály, a Gyermekek- és Ifjúságvédelmi Önálló Osztály, valamint a Katonai Ügyek Főosztálya vezetőivel egyetértésben – a következő körlevelet adom ki:

1. pont

A büntetőjogi szakág számítástechnikai bázisú ügyviteléről szóló 1/2010. (ÜK. 1.) főov. körlevél (a továbbiakban: körlevél) 19. pontjának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A betétlap személyi részén külön-külön sorban, 1-től kezdődő, emelkedő sorrendű sorszámmal feltüntetésre kerül az összes olyan személy, akire kivezetés rögzítése lehetséges. A betétlap az érintett személy nevét, valamint az azonosító kódjának megfelelő rövid jelzést tartalmazza.”

2. pont

A körlevél 25. pontjának (2)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ügyész házi iratok megküldése esetén pótborítót kell készíteni, és az iratokat az eredeti aktaborítóval együtt kell elküldeni. A pótborítót a visszamaradó iratok számától függetlenül vissza kell tartani.

(3) Az iratok megküldésének alapjául szolgáló megkeresést és az iratok elküldését elrendelő eredeti ügyészi intézkedést a pótborítóban vissza kell tartani.”

## 3. pont

A körlevél 28. pontjának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A minden naptári félév és naptári év utolsó munkanapján készített biztonsági másolatot kettő példányban kell elkészíteni. Amennyiben az adatállományt a Számítástechnika-alkalmazási és Információs Főosztály (a továbbiakban: Főosztály) áttemelte, a biztonsági másolat egyik példányát a Főosztály készíti el és őrzi meg.”

## 4. pont

A körlevél 55. pontjának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Egyesíteni csak az azonos eljárási szakban folyamatban lévő és azonos számítógépes ügyviteli rendszerbe iktatott ügyeket lehet.”

## 5. pont

(1) Ezt a körlevelet a közzététele napjától kell alkalmazni, egyidejűleg a körlevél 20. pontjának (4) bekezdése, 25. pontjának (6) bekezdése, 26. pontja (5) bekezdésének első mondatában a „külön-külön” szövegrész és 50. pontjának (7) bekezdése hatályát veszti.

(2) A körlevél 25. pontja (7) bekezdésének számozása (6) bekezdésre változik.

(3) Ezt a körlevelet a közzétételét követő hónap utolsó napjával visszavonom.

*Dr. Nagy Tibor s. k.,*  
főosztályvezető ügyész

---

## SZEMÉLYI HÍREK

### Kinevezések

A legfőbb ügyész kinevezte

*dr. Borbély Gyula* budapesti törvényességi felügyeleti ügyészségi ügyészt szolgálati helyén vezetőhelyettes ügyésszé;  
*dr. Szabóné dr. Bodnár Katalin* Borsod-Abaúj-Zemplén megyei főügyészségi ügyészt szolgálati helyén csoportvezető ügyésszé;

*dr. Asbóth László* szombathelyi,  
*dr. Fülöp Gábor* salgótarjáni,  
*dr. Koczka Beáta* miskolci,  
*dr. Kovács Attila* szombathelyi,  
*dr. Majorné dr. Esze Zsuzsanna* kaposvári,  
*dr. Panyi Attila Béla* miskolci,  
*dr. Ragány Zoltán* és  
*dr. Saághy Flóra* szegedi,  
*dr. Simon Eszter* miskolci,  
*dr. Schultz Tibor* csongrádi,  
*dr. Szűcsné dr. Katona Livia* debreceni,

*dr. Zentai-Vincze Anita Szilvia* székesfehérvári városi ügyészségi titkárokat szolgálati helyükön,  
*dr. Kádár Ernőt* a Kiskunhalasi Városi Ügyészséghez  
ügyésszé;

*dr. Bagoly Bettina* budapesti VIII.,  
*dr. Dékányné dr. Lendvai Milica* és  
*dr. Szabó Barbara* XI. és XXII.,  
*dr. Sima Péter* budapesti XX., XXI. és XXIII.,  
*dr. Várhomoki Ambrus* budapesti XVIII. és XIX. kerületi ügyészségi fogalmazókat budapesti kerületi ügyészséghez,  
*dr. Fehér Dávid* mosonmagyaróvári,  
*dr. Hegedűs Károly Tamás* tatabányai,  
*dr. Hevér Tibor* kecskeméti,  
*dr. Jenei Ferenc* debreceni,  
*dr. Kakuja Tamás* szegedi,  
*dr. Kovács Milán* gyöngyösi,  
*dr. Nagy Péter* székesfehérvári városi ügyészségi fogalmazókat szolgálati helyükön  
ügyészségi titkárrá;

*Horváth Nándor* mb. legfőbb ügyészségi osztályvezetőt szolgálati helyén a Költségvetési Fejezeti Osztály,  
*Ribai Lászlóné* mb. legfőbb ügyészségi osztályvezetőt szolgálati helyén a Gazdasági Hivatal,  
*Szöllősy Gábor* legfőbb ügyészségi csoportvezetőt szolgálati helyén a Műszaki és Gépjármű Osztály  
osztályvezetőjévé,

*Hugyecsek Béláné* mb. legfőbb ügyészségi csoportvezetőt szolgálati helyén a Gazdálkodási és Számviteli Csoport  
csoportvezetőjévé.

---

### Áthelyezések, kinevezések

A legfőbb ügyész áthelyezte

*dr. Bóna Gyula* mb. Nógrád megyei főügyész helyettes, balassagyarmati városi vezetőhelyettes ügyészt a Nógrád Megyei Főügyészséghez, egyidejűleg kinevezte főügyész helyettesé;

*dr. Gólya Georgina* hatvani városi ügyészségi titkárt a Gyöngyösi Városi Ügyészséghez,  
*dr. Szalkai Brigitta* tatai városi ügyészségi titkárt az Esztergomi Városi Ügyészséghez,  
egyidejűleg kinevezte őket ügyésszé.

---

### Áthelyezések

A legfőbb ügyész áthelyezte

*dr. Lakárdy Bernadett Lilla* címzetes főügyészségi ügyész, budapesti XI. és XXII. kerületi ügyészségi vezetőhelyettes  
ügyészt a Legfőbb Ügyészség Jogi Képviselői Önálló Osztályára és

*dr. Nagy László Csaba* fővárosi fellebbviteli főügyészségi ügyészt a Legfőbb Ügyészség Magánjogi Főosztályára  
legfőbb ügyészségi ügyészi munkakörbe;

*dr. Bíró Viktor Zsolt* szolnoki városi ügyészségi ügyészt a Központi Nyomozó Főügyészséghez,  
*dr. Jogg Zsolt* miskolci városi ügyészségi ügyészt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészséghez,  
*dr. Szalay Levente* veszprémi városi ügyészségi ügyészt a Veszprém Megyei Főügyészséghez,  
*dr. Szentgyörgyi Zsuzsa* székesfehérvári városi ügyészségi ügyészt a Fejér Megyei Főügyészséghez  
főügyészségi ügyészi munkakörbe;

*dr. Tóth Éva* fővárosi főügyészségi ügyészt budapesti kerületi ügyészséghez,  
*dr. Schmidt Gábor* kecskeméti városi ügyészségi ügyészt és  
*dr. Dovalovszki Zsuzsanna* kecskeméti városi ügyészségi fogalmazót a Szegedi Városi Ügyészséghez.

A Pest megyei főügyész áthelyezte

*dr. Kiss Ferenc* monori városi ügyészségi ügyészt a Ceglédi Városi Ügyészséghez.

---

### Megbízás

A legfőbb ügyész megbízta

*dr. Virág Mária* legfőbb ügyészségi ügyészt a Legfőbb Ügyészség Magánjogi Főosztálya Kötelmi Jogi és Alapítványi Ügyek Osztályának osztályvezető ügyészi feladatai ellátásával.

---

### Kirendelések

A legfőbb ügyész kirendelte

*dr. Miskolczi Ivett* tatabányai városi ügyészségi ügyészt a Komárom-Esztergom Megyei Főügyészséghez,  
*dr. Péter Zoltán* legfőbb ügyészségi ügyészt az Eurojust magyar szekciójához, nemzeti szakértői munkakörbe.

---

### Kinevezés módosítása

A legfőbb ügyész

*dr. Kalasné dr. Árvai Judit* címzetes főügyészségi ügyész győri városi ügyészségi vezetőhelyettes ügyészt – vezetői tisztségéről való lemondását tudomásul véve – szolgálati helyén ügyészi munkakörbe helyezte.

---

### Szolgálati viszony megszűnések

Szolgálati viszonya megszűnt, illetve megszűnik

*dr. Juhász Imre* barcsi városi ügyészségi ügyésznek 2010. december 28. napjával,  
*dr. Kóka Gábor Attila* debreceni nyomozó ügyészségi ügyésznek 2010. szeptember 30. napjával,  
*dr. Polt-Palásthy Marianna* legfőbb ügyészségi ügyésznek 2010. június 6. napjával,  
*Csörgeő Attiláné* legfőbb ügyészségi tisztviselőnek 2010. december 31. napjával.

---

### Halálozások

*Dr. Mérő Endre* főügyészségi tanácsos, ny. fővárosi főügyészségi csoportvezető ügyész 2010. május 21. napján, életének 87. életévében elhunyt.

---

### Igazolványok érvénytelenítése

*Dr. Lőrincz Árpád* budaörsi városi vezető-helyettes ügyész elveszített 011095,  
*dr. Lénárt András* tatabányai városi ügyészségi fogalmazó elveszített 051042, valamint  
*Almás Imre Józsefné* fővárosi főügyészségi írnok eltulajdonított 120050 sorszámú szolgálati igazolványát a Legfőbb Ügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztálya érvénytelenítette.

---

## KÖZLEMÉNYEK

### Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére

A legfőbb ügyész az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (Üsztv.) 14/C. §-ának (1) bekezdése és 16. §-ának (4) bekezdése alapján

pályázatot hirdet

- a Heves Megyei Főügyészségre 2010. augusztus 30. napjától betölthető büntetőjogi szakági főügyész-helyettesi,
  - a Győri Városi Ügyészségre vezetőhelyettes ügyészi,
  - a Balassagyarmati Városi Ügyészségre vezetőhelyettes ügyészi,
  - a Balassagyarmati Városi Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi,
  - a Székesfehérvári Városi Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi,
  - a Barcsi Városi Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi,
  - a Nyíregyházi Városi Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi,
  - a Kecskeméti Városi Ügyészségre kettő büntetőjogi szakági ügyészi és
  - a Kiskőrösi Városi Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi
- állás betöltésére.

Az ügyész kinevezésének általános feltételeit az Üsztv. 14–14/C. §-ai állapítják meg.

A Heves Megyei Főügyészség büntetőjogi főügyészhelyettesi álláshelyére való kinevezés feltétele, hogy a jelölt járuljon hozzá nemzetbiztonsági ellenőrzéséhez, és a „C” szintű biztonsági szakvélemény ne tartalmazzon kockázati tényezőt. Feltétel továbbá az is, hogy a pályázó legalább ötéves büntetőjogi szakági és hároméves főügyészségi ügyészi vagy vezetői gyakorlattal rendelkezzen.

A Győri és a Balassagyarmati Városi Ügyészség vezetőhelyettes ügyészi álláshelyeire való kinevezés feltétele, hogy a jelöltek járuljanak hozzá nemzetbiztonsági ellenőrzésükhöz és a „C” szintű biztonsági szakvélemény ne tartalmazzon kockázati tényezőt.

– A Győri Városi Ügyészség vezetőhelyettes ügyészi állására történő kinevezés további feltétele az is, hogy a pályázó legalább hároméves büntetőjogi szakágban szerzett ügyészi gyakorlattal rendelkezzen.

– A Balassagyarmati Városi Ügyészség vezetőhelyettes ügyészi állására való kinevezés további feltétele, hogy a pályázó legalább kétéves ügyészi gyakorlattal rendelkezzen.

Az ügyész nem lehet tagja pártnak és politikai tevékenységet sem folytathat.

A nem ügyész pályázót a legfőbb ügyész első alkalommal – az Üsztv. 14. §-ának (4) bekezdésében írt feltételektől függően – három évre vagy határozatlan időre nevezi ki.

Az ügyész járandóságára az Üsztv. rendelkezései vonatkoznak.

A pályázat kellékei: a legfontosabb személyi adatokat, szakmai életutat bemutató fényképes önéletrajz, az előírt képzési követelményeknek és az Üsztv. 14. §-a (5) bekezdésében írt kinevezési feltételeknek való megfelelést igazoló eredeti okiratok vagy azok hiteles másolatai.

Az ügyészségi alkalmazottaknak és a volt ügyészségi alkalmazottaknak a pályázatban nem kell szerepeltetni, illetőleg nem kell csatolni mindazt, amit a személyi nyilvántartás tartalmaz.

A nem ügyész pályázónak külön íven egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben választójogának meglétére hivatkozik, továbbá hozzájárul a pályaaalkalmassági vizsgálat elvégzéséhez, ebben tudomásul veszi egészségügyi és személyes adatainak kezelését és vállalja a vizsgálati költségek megelőlegezését.

A pályaaalkalmassági vizsgálat költsége a pályázót terheli, ha kinevezésére nem kerül sor.

A nem ügyészségi alkalmazott pályázónak – az általa ellátott munkaköröktől függően – egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben kijelenti, hogy vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettséget nem szegett meg, továbbá nem áll legsúlyosabb fegyelmi büntetés hatálya alatt. Csatolnia kell egy olyan nyilatkozatot is, amely szerint nem tagja pártnak és politikai tevékenységet nem folytat.

A nem ügyészségi alkalmazottnak a pályázathoz mellékelni kell a személyes adatok kezeléséhez való hozzájárulását, melyben arról is nyilatkozik, hogy a személyes adatait tartalmazó adathordozót eredménytelen pályázat esetén visszakeríti, vagy hozzájárul azok további pályázatok során való felhasználásához.

Az Üsztv. 14/A. §-ának (1) bekezdéséből következően az ügyészi kinevezéshez a tisztségre jelölt, pályázatot elnyert személynek hatósági bizonyítvánnyal kell igazolnia azt a tényt, hogy az Üsztv. 14. §-a (7) bekezdésének a)–f) pontjában meghatározott körülmények vele szemben nem állnak fenn.

Az egyes vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény 3. §-a (2) bekezdésének e) pontja értelmében az ügyész – az 5. § (3) bekezdésében írt eset kivételével – vagyonynyilatkozat tételére kötelezett. E törvény 5. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségének – a 6. § (2) bekezdésében írt kivétellel – kinevezését megelőzően köteles eleget tenni.

A pályázat érvénytelen, ha

- elkésett,
- kellékhianyos,
- a jelölt a kinevezés általános és különös feltételeinek a benyújtásra előírt határidő leteltekor nem felel meg. (A hatósági bizonyítványt, a vagyonynyilatkozatot és a választójogot igazoló okiratot külön felhívásra kell benyújtani.)

A pályázatokat az illetékes ügyészi tanács véleményezi.

A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A pályázatoknak

- a Heves Megyei Főügyészség főügyészhelyettesi álláshelye esetében a Heves Megyei Főügyészségre (3300 Eger, Barkóczy u. 1.) 2010. augusztus 16-án 13 óráig,
- a Győri Városi Ügyészség vezetőhelyettes ügyészi álláshelye esetében a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészségre (9021 Győr, Szent István u. 6.) 2010. szeptember 30-án 13 óráig,

- a Balassagyarmati Városi Ügyészség álláshelyei esetében a Nógrád Megyei Főügyészségre (2660 Balassagyarmat, Köztársaság tér 2.) 2010. augusztus 19-én 13 óráig,
  - a Székesfehérvári Városi Ügyészség álláshelye esetében a Fejér Megyei Főügyészségre (8000 Székesfehérvár, Dózsa Gy. út 1.) 2010. augusztus 16-án 13 óráig,
  - a Barcsi Városi Ügyészség álláshelye esetében a Somogy Megyei Főügyészségre (7400 Kaposvár, Bajcsy-Zsilinszky u. 3.) 2010. augusztus 16-án 13 óráig,
  - a Nyíregyházi Városi Ügyészség álláshelye esetében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészségre (4400 Nyíregyháza, Bocskai u. 4.) 2010. augusztus 10-én 13 óráig, valamint
  - a Kecskeméti és a Kiskőrösi Városi Ügyészség álláshelyei esetében a Bács-Kiskun Megyei Főügyészségre (6000 Kecskemét, Rákóczi u. 7.) 2010. augusztus 16-án 13 óráig
- kell beérkezniük.

A pályázat eredményéről a jelentkezőket a pályázati határidő lejártát követő hatvan napon belül értesítjük.

*Személyügyi, Továbbképzési  
és Igazgatási Főosztály*



**A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó**  
megjelentette

*Bárd Károly*

**Emberi jogok  
és büntető igazságszolgáltatás  
Európában**

**A tisztességes eljárás büntetőügyekben  
– emberijog-dogmatikai  
értekezés**

című könyvét

A tisztességes eljárás elméleti kérdései és gyakorlati érvényesülése iránt érdeklődők előtt – eddig megjelent kötetei révén – már jól ismert szerző a könyv borítóján ekképpen ajánlja az olvasók figyelmébe tanulmányát: „A könyv írásának kezdetén elsősorban az foglalkoztatott, hogy mennyiben járulhat hozzá a strasbourggi Emberi Jogi Bíróság az európai államok igazságszolgáltatási rendszereinek közelítéséhez. A vizsgálat során aztán olyan alapvető kérdésekkel szembesültem, mint az igazságszolgáltatás szerepe a demokráciában, a tisztességes eljáráshoz való jog helye az alapjogok rendszerében vagy a jogokról való lemondás és annak korlátai. Elsősorban a strasbourggi esetjog alapján elemzem a tisztességes eljárás azon elemeit, amelyek értelmezésében mind a mai napig bizonytalanság észlelhető a magyar joggyakorlatban: mit kíván a bírói pártatlanság, hogyan teremthető meg az összhang a véleménynyilvánítás szabadsága és a bíróságok tekintélyének megőrzése iránti érdek között, mi legyen a törvénytől megszerzett bizonyítékok sorsa, meddig terjed a hallgatás joga? Nos, ezekről a kérdésekről szól a könyv. Meg sok minden másról....”

A kötet 320 oldal terjedelmű, ára **7938 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

**MEGRENDELÉS**

Megrendelem

*Bárd Károly*

**Emberi jogok  
és büntető igazságszolgáltatás  
Európában**

című, 320 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **7938 forint** áfával) ..... példányban, és kérem, juttassák el az alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házsám: .....

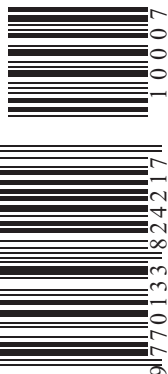
Ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés: .....

.....  
cégszerű aláírás



A szerkesztésért felelős: dr. Miks Antal

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., www.mhk.hu).

A kiadásért felelős: Bártfai-Mager Andrea ügyvezető igazgató.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62., Pf. 357, fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Magyar Posta Zrt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék.

Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu).

2010. évi éves előfizetési díj: 11 088 Ft áfával, féléves előfizetési díj: 5544 Ft áfával, egy példány ára: 1105 Ft áfával.

**HU ISSN 0133-8242**

Formakészítés: SPRINT Kft.

10.2258 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.